

CANÇÓ DEL TRAGINER

Amb la clenxa ben partida,
i un clavell vermell al trau,
i un gec per tota la vida
que de negre sembla blau,
me'n vaig a la rectoria,
les campanes van tocant,
però jo no les sentia.

Arri, Joan!

La núvia s'està esperant.

El sogre me la portava
amb arracadetes d'or;
la sogra se la mirava
i té un cobriment de cor.
Abans de seure a la taula
ens deixen sols un instant
i no ens diem cap paraula.

Arri, Joan!

Que l'arròs s'està covant!

Quina nina tens més blava,
ai, Maria del Roser...
I al meu braç s'abandonava
i no sabia què fer.
Mes la lluna que ens espia
ha desvetllat l'aviram
i el gall em dona el bon dia.

Arri, Joan!

Que les vaques tenen fam.

A la primera mesada
m'escudella de mal grat;
a la segona mesada
ja em té el cor enverinat.
Jo em llevo amb l'avemaria;
les figues van madurant
i el moscatell s'engroguia.

Arri, Joan!

Que el bou negre va al davant!

Un vespre trobo tancada
la porta del dormidor;
jo que sento una besada
que em fa tremolar de por...
La meva mà no hi arriba
al ganivet més tallant,
i arrenco llàgrima viva.

Arri, arri, Joan!

Arri, que te les van recargolant!

Sagarra, Josep Maria de. "Cançó del traginer"